

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIV. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2006

**Posolstvo Sv. Otca Benedikta XVI. - Rozhovor s Ing. S. Škodom
Osobnosť A.T. Sitnianskeho - Desatoro - Piaristi v škole v prírode**

Posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI. k Svetovému dňu misií 2006 *Láska - duša misijného poslania*

Drahí bratia a sestry!

1. *Svetový deň misií*, ktorý budeme sláviť v nedeľu 22. októbra, nám toho roku ponúka možnosť zamyslieť sa nad témou *Láska - duša misijného poslania*. Hroziť totiž nebezpečenstvo, že ak misie nie sú vedené láskou, teda ak nevychádzajú z hlbokého aktu Božej lásky, zredukujú sa len na akúsi humanitnú a sociálnu aktivitu. Láska, ktorú má Boh ku každej osobe, skúsenosti evanjelia a jeho ohlasovania a tí, ktorí ho prijímajú, sa stávajú svedkami tejto lásky. Božia láska, dávajúca život svetu, je láska, ktorá nám bola darovaná v Ježišovi, Slove spásy, dokonalom obraze milosrdenstva nebeského Otca. Posolstvo spásy možno teda výstižne zhrnúť slovami evanjelistu Jána: „*A Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, aby sme skrze neho mali život*“ (1 Jn 4, 9). Po svojom zmŕtvychvstaní zveril Ježiš apoštolom poslanie ohlasovať zvest' o tejto láske a apoštoli – v deň Turíc vnútorne premenení mocou Ducha Svätého – začali vydávať svedectvo o Pánovi, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. Odvtedy Cirkev pokračuje v tom istom poslaní, ktoré je pre všetkých veriacich trvalým a nenahraditeľným záväzkom.

2. Každé kresťanské spoločenstvo je teda povolane ohlasovať Boha, ktorý je Láska. S týmto základným tajomstvom našej spásy som sa hlbšie zaoberal vo svojej encyklike *Deus caritas est*. Boh svojou láskou preniká celé stvorenie i ľudské dejiny. Na počiatku vyšiel človek z rúk Stvoriteľa ako plod jeho láskavej iniciatívy. Neskôr však v ňom hriech zatienil Boží obraz. Prarodičia Adam

a Eva, oklamaní diablom, narušili dôverný vzťah s Pánom, lebo podľahli pokušeniu zlého, ktorý im vnukol podozrenie, že Pán je ich protivníkom a chce obmedziť ich slobodu. Tým uprednostnili seba samých pred nezištnou Božou láskou v presvedčení, že takto sa presadí ich slobodná vôľa. Dôsledkom toho však bolo, že stratili prvotnú blaženosť a okúsili, aký trpký je smútok hriechu a smrti. Boh ich však neopustil, ale prisľúbil im a ich potomstvu spásu, ohlásia, že pošle svojho jednorodeného Syna, Ježiša, ktorý v plnosti časov zjaví jeho otcovskú lásku, lásku schopnú vyslobodiť každé ľudské stvorenie z otroctva zla a smrti. V Kristovi nám bol darovaný večný život, samotný život Trojice. Vďaka Kristovi, Dobrému pastierovi, ktorý neopúšťa stratenú ovečku, bola daná ľuďom všetkých čias možnosť vstúpiť do spoločenstva s Bohom, milosrdným Otcom, pripraveným privítať doma márnotratného syna. Udivujúcim znakom tejto lásky je kríž. Ako som napísal v encyklike *Deus caritas est*, v smrti Krista na kríži sa totiž „uskutočňuje obrátenie sa Boha proti sebe samému, v ktorom sa daruje človeku, aby ho vyzdvihol a spasil – je to láska v jej najradikálnejšej podobe... Práve tu môžeme kontemplovať túto pravdu. A len vychádzajúc odtiaľto vieme definovať, čo je láska. Vďaka tomuto pohľadu kresťan nachádza cestu svojho života a svojho milovania“ (12).

3. V predvečer svojho umučenia zanechal Ježiš učeníkom, zideným vo večeradle pri slávení Paschy, ako svoj testament – *mandatum novum* - nové prikázanie lásky: „*Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom*“ (Jn 15, 17).

Bratská láska, ktorú Pán požaduje od svojich priateľov, má svoj zdroj v Božej otcovskej láske. Apoštol Ján hovorí: „*Kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha*“ (1 Jn 4, 7). Aby sme milovali tak, ako chce Boh, musíme žiť v ňom a s ním: Boh je prvým príbytkom človeka a iba ten, kto v ňom prebýva, horí ohňom božskej lásky schopným zapáliť svet. Či vari toto nie je poslaním Cirkvi v každej dobe? Nie je teda ťažké pochopiť, že pravá misijná starostlivosť – prvoradá úloha cirkevného spoločenstva – je spojená s vernosťou Božej láske a to platí tak pre každého jednotlivého kresťana, ako aj pre každé miestne spoločenstvo, partikulárne cirkvi i pre celý Boží ľud. Práve z vedomia tohto spoločného poslania čerpá silu veľkodušná ochota Kristových učeníkov uskutočňovať diela ľudskej a duchovnej pomoci, ktoré – ako napísal môj milovaný predchodca Ján Pavol II. v encyklike *Redemptoris missio* – „vydávajú svedectvo pre ducha každej misionárskej aktivity. Láska je a zostane motívom misijného poslania a zároveň je jediným kritériom, podľa ktorého treba niečo spraviť alebo nespraviť, zmeniť alebo zachovať. Je princípom, ktorý riadi celé konanie, a je cieľom, na ktorý sa musí zameriavať. Čo sa koná z lásky alebo je ňou inšpirované, nikdy nie je primálne a je vždy dobré“ (60). Byť misionárom teda znamená milovať Boha celým svojim bytím, ak je to potrebné až po obetovanie vlastného života za neho. Kolíkí kňazi, rehoľníci, rehoľníčky a laici aj v dnešných časoch vydávajú najvyššie svedectvo lásky mučeníckou smrťou! Byť misionármi znamená skláňať sa ako milosrdný Samaritán k núdzi všetkých – najmä tých najchudobnejších a najbiednejších –, pretože kto miluje Kristovým srdcom, nehľa-

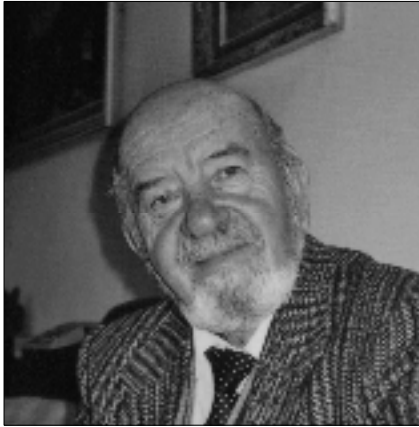
dá vlastný záujem, ale iba Otcovu slávu a dobro blížneho. V tom spočíva tajomstvo apoštolskej plodnosti misijnej činnosti, ktorá prekračuje hranice a kultúry, prichádza k národom a šíri sa až po samý kraj sveta.

4. Drahí bratia a sestry, kiez tohoročný *Svetový deň misií* posluži na to, aby sme čoraz lepšie chápali, že svedectvo lásky, ktorá je dušou misií, sa týka všetkých. Služba evanjeliu sa totiž nesmie považovať za dobrodružstvo jednotlivca, ale musí sa vnímať ako spoločná úloha, na ktorej sa podieľa každé spoločenstvo. Bok po boku s tými, ktorí sa na bojisku evanjelizácie nachádzajú v prvej línii – tu s uznaním myslím na všetkých misionárov a misionárky –, prispievajú k šíreniu Božieho kráľovstva na zemi svojimi modlitbami a svojou spolupracou aj mnohí ďalší: deti, mládež i dospelí. Je veľmi žiaduce, aby sa táto spoluúčasť čoraz viac rozrastala vďaka prispeniu všetkých. S potešením využívam túto príležitosť, aby som prejavil svoju vďačnosť Kongregácii pre evanjelizáciu národov i Pápežským misijným dielam, ktoré obetavo koordinujú mnohé úsilia roztrúsené po všetkých kútoch sveta a podporujú činnosť tých, ktorí sa na misijnom bojisku nachádzajú v prvej línii. Nech Panna Mária, ktorá sa svojou prítomnosťou pod krížom a svojou modlitbou vo večeradle aktívne podieľala na začiatkoch cirkevného poslania, podporuje ich činnosť a nech pomáha veriacim v Krista, aby boli čoraz viac schopní pravej lásky a stali sa tak prameňom živej vody v duchovne vyprahnutom svete. Zo srdca vyslovujem toto želanie a všetkým posielam svoje požehnanie.

Vo Vatikáne 29. apríla 2006
BENEDIKT XVI.

DNES NA SLOVÍČKO SO ŽALMISTOM ING. STANISLAVOM ŠKODOM

geológ na baniach v Prievidzi i v Afganistane. Denne ďakuje Bohu za dary, ktoré má od Neho. Jeho vzácna manželka je pre neho veľkým balzamom, posilou i oporou v živote. Veď čoskoro to bude 50 rokov, čo ich manželstvo s pani Annou požehnal jeho brat – kňaz.

Ako ste sa dostali ku spevu?

Spieval som od malička v súboroch, ktoré som zakladal a dirigoval. V rodine viacerí mali vzťah k spevu, otec bol dokonca bubeníkom. Mama nespievala, starala sa doma o deti a jej pokora bola motiváciou pre celý môj život.

Po gymnáziu som sa najskôr pripravoval na VŠMU – operný spev.

V Skalici sme hrávali divadlá, operety. Spravil som skúšky, no pre malý počet uchádzačov sa ročník neotvoril. Brat Augustín – kňaz tiež nádherne spieval. Dozvedel som sa v Bratislave, že prijímajú členov do zboru ČS rozhlasu, šéf-dirigent Ladislav Slovák mi dal do ruky noty, aby som mu niečo zaspieval. Prijali ma. Chodili sme trikrát do týždňa cvičiť a hrať. Tým som si zarábал na štúdium a ešte som pomohol s financiami aj rodičom.

Narodil sa v r. 1932 ako siedme dieťa z desiatich. Ľudovú školu (5 tried) vychodil v Kútoch, v štúdiu pokračoval na Gymnázium v Skalici. Kreslením a spevom si získaval finančné prostriedky potrebné k štúdiu. Už počas štúdia na gymnázium, pôsobil ako sólový spevák v rôznych súboroch. Zaujímal sa i o matematiku a rysovanie. V dobe štúdia na VŠT v Bratislave prijal externé zamestnanie v Československom rozhlasu. Neskôršie v Košiciach účinkoval ako člen i sólista speváckeho zboru ČS rozhlasu. Pracoval v Sokolove ako banský merač a hlavný

Keď preložili banícku fakultu do Košíc, zarábал som si spevom v Košickom rozhlasu.

Zvládali ste učivo na skúšky popri speve?

Keďže sme mali doma hospodárstvo, učieval som sa cestou vlakom, ešte počas gymnázia. Doma ma čakalo jedlo v trúbe a lístok na stole, že mám prísť pomáhať rodičom do lesa, alebo ísť napásť kravu... Bol som vedený od malička k práci, zodpovednosti a samostatnosti.

Veľkou oporou vo vašom živote je vaša manželka...

V r. 1957 na sviatok sv. Petra a Pavla nás zosobášil v deň svojej kňazskej vysviacky môj brat Augustín. A odvtedy sme si oporou v dobrom i v zlom. Začal som pracovať v Sokolove, ako hlavný merač a geológ na baniach.

Manželka tam tiež pracovala v chemickej čistiarni.

Po preložení zo Sokolova do Prievidze, kde sme sa presťahovali, ma zaradili ako hlavného geológa na bani.

Už v Sokolove som založil mládežnícky spevácky súbor a viedol som ho. Moja pani zdieľala so mnou i môj vzťah k spevu, tešila sa spoločne so mnou.

Bolo ťažké prijať verdikt, že nebudete mať deti?

Krátko potom, ako sme sa vzali, bola dvakrát manželka operovaná a nemohli sme mať deti.

Manželka dodáva: „No Boh nám požehnal veľa duchovných detí. Máme početnú rodinu, s ktorou nažívame v pokoji a láske.

Tu pokorne dávame a prijímame lásku. Snažíme sa siať milosrdenstvo, kde sa dá a pristupovať ľudsky k rodine a ich deťom. Berieme ich ako svoje. S pokojom pomáhame usporiadať mnohé veci do poriadku. Stojíme jeden pri druhom. V kritických situáciách cítíme veľkú pomoc od Pána Boha. A celá veľká rodina (aj duchovná) si pomáha-me.“

Boli ste vyslaný ako expert pre pomoc afganskému uhoľnému baníctvu. Do ktorej oblasti?

Do krajiny strednej Ázie – Afganistanu, som bol vyslaný našim Ministerstvom palív a nastúpil pracovať na Presidenci of Coal Mines v Pol-i-khomri v severnom Afganistane.

Skupina, v ktorej som pracoval ako hlavný merač a geológ, viedla otvárkou, prípravu a dobývanie uhlia na tamojších baniach. Bola tam so mnou aj manželka.

Dorozumievacím jazykom je pastunčina a jazyk dari.

Akým jazykom ste dorozumievali?

Afganskou perzštinou.

Kde ste sa ju naučili?

Od môjho priateľa a pomocníka Hamidulaha Habibiho, ktorý vedel čiastočne po česky.

Keď som sa vrátil z Afganistanu napísal som základy afganskej perzštiny. Ak má niekto záujem, môžem mu knižku darovať.

Pripravovali ste sa ako expert aj na iné jazyky?

Na francúzsky jazyk, ruský jazyk, španielsky jazyk.

Praktizovali ste tam svoju vieru? Sú ľudia pohostinní?

Vedeli, že nie som moslim. Keď sa ma spýtali akého som vyznania, odpovedal som, že rímskokatolíckeho. Pýtali sa, či máme aj my kostoly. Nevedeli vtedy o nás nič. Nevadilo im, že sme kresťania a povedali, že veriť je lepšie, ako byť neveriaci. Ani v hlavnom meste Kábule nebolo našich kostolov, iba mešity. Keď niekto z podniku zomrel, bolo slušnosťou, keď ma pozvali, ísť na pohreb. Muselo sa ísť do mešity, vyzuť sa a bolo povinnosťou nechať si na hlave čiapočku.

Svoju vieru sme počas 4 ročného pobytu praktizovali len doma, každodennou spoločnou modlitbou s mojou pani. Je tam veľká chudoba a sucho, no ľudia by sa rozdelili aj s posledným sústom. Manželka vždy obdarovala tamojšie deti sladkosťami a ovocím.

S kým ste sa tam stretávali?

V r. 1966 nás tam navštívila aj výprava našich horolezcov, ktorí sa vracali z Himalájí. Stretal som sa denne s pánom prezidentom uhoľnej spoločnosti a často nás navštevoval. Stretol som sa i s kráľom, ale i s najjednoduchšími obyvateľmi.

Navštívil nás Moravák z afganskej cementárne, vysokoškooláci z rôznych krajín.

V Afganistane nie sú železnice, vozili nás autom, na koňoch alebo ťavách.

Kde pôsobil váš brat Augustín?

Ako kňaz pôsobil v Bratislave, Leviciach, Galante a posledných 20 rokov v Studienke blízko Šaštína. Tam si ho Pán povolal k sebe. Dokonca, keď som pracoval v Sokolove, brat Augustín sa dostal na vojnu do Karlových Varov. Takže každú nedeľu bol u nás doma.

Mali ste problémy, keďže váš brat bol kňaz?

Ja som v žiadnej strane nikdy nebol, a veru, počas vypisovania v dotazníkoch, keď sme to uviedli, začali nás prísne kontrolovať. Boli sme sledovaní, dokonca mal na 10 rokov zákaz pôsobenia v kňazskej službe. Bol prenasledovaný, robil na poštovom úrade v Bratislave. Okresný výbor strany mal kanceláriu

oproti fare... Po desiatich rokoch bol rehabilitovaný. Celá rodina sme pri ňom stáli. A toto pravidlo súdržnosti rodiny dodržiujeme doteraz.

Máte trému pred spievaním žalmov?

Snažím sa odvieť dobrú službu Bohu i ľuďom a to čo najlepšie. Byť sústredným – nerád sa mylím.

Spievalo sa vám lepšie v Čechách, či na Slovensku?

Spieval som všade a rád. No až v Prievidzi som začal spievať žalmy. Najprv som spieval v prievidzskom zborní Rozkvet ako sólista, potom som založil malý zbor – spevokol pri cintoríne. Dirigoval ho pán prof. Kiss. Spievali sme na pohreboch. Ďalší spevokol viedol pán Emil Masarik - organista. A keď prestal hrať na organe, prebral som vedenie po p. Masarikovi.

Bolo nádherné nacvičovať štvorhlasné spevy. Spievali v ňom ako napr.: p. Masariková, Môciková, Nedeljakova, manžel. Pogorielovi a Bevelákovci. Zbor tvorilo asi 25 ľudí. Spievalo sa na Vianoce, Veľkú noc a pri rôznych sviatkoch.

Beriete spev ako dar?

Celý život je darom od Boha. Som si toho vedomý. Ďakujeme Pánu Bohu za všetko, i to, že môžeme ešte žiť, však?

Pán Škoda sa obrátil s otázkou na manželku Annu.

A ona k tomu poznamenala: „Je to pravda, čo hovorí môj manžel. Ved' ešte môžeme žiť a pracovať na Jeho oslavu. V roku 1993 manžel veľmi ochorel. A Pán si ho ešte uchoval i pre spievanie žalmov. Ani po chorobe sa ich nemusí učiť. Venuje sa aj záhrade a pestovaniu okrasných drevín.

Naše vďakyvzdanie nemá konca..

Network Slovakia

Katolícka univerzita v Ružomberku sa stala dejiskom deviateho ročníka letného žurnalistického seminára, ktorý sa konal v dňoch 31. – 3. 9. 2006. Žurnalisti, tiež mladí záujemci o žurnalistiku, ktorí sa podieľajú na tvorbe farských časopisov pracovali po tieto dni v dvoch sekciách, fotografickej a štylistickej. Blížiac sa voľby do samospávnych zastupiteľstiev boli hlavnou témou seminára. Blok prednášok bol systematicky rozdelený po celé dni.

Témy prednášok:

Štvrtok

Význam miestnej úrovne, Postavenie miestnej samosprávy v polit. systéme SR, Inštitúcie miestnej samosprávy, Kompetencie a význam, Význam občianskej angažovanosti na miestnej úrovni. Prednášali nám Ivan Romčák – politológ, Milan Lichý – poslanec NSZ v Banskej Bystrici, Vladimír Pirošík – advokát

Piatok

Miestna samospráva a médiá, Miestny novinár a samospráva, Miestne médiá, Miestne médiá z pohľadu občianskeho aktivistu. Prednášali Michal Piško, SME, Vladimír Buzna, SITA, Juraj Smatana – občiansky aktivista, Peter Ničík – žilinský poslanec. Večer bolo stretnutie Petrom Ničíkom – žilinským poslancom, doprevádzané aj gitarou a spevom. Súčasťou programu počas seminára, boli diskusie so zástupcami samospráv, poslancami a novinármi.

Sobota

Kresťan a miestna samospráva, Kresťanská

zodpovednosť a angažovanosť a médiá na národnej úrovni, Večer prebiehala diskusia s redaktormi Martinom Hanusom (týždeň), Zuzanou Chudovou (regionálnou redaktorkou STV), Františkom Múčkom (redaktorom Trendu). Prednášali: Rudolf Bauer – bývalý primátor Košíc, dp. ThDr. Ján Duda – farský časopis Pokoj a dobro v Markušovciach, dp. ThDr. Juraj Spuchľák – generálny riaditeľ Lumenu.

Fotografickú sekciu odborne viedol Matúš Zajac, fotoeditor (týždeň). Fotografická téma bola zameraná na technické spracovanie volieb vo fotografii. V posledný deň seminára, si všetci účastníci prezreli hodnotné fotografie členov sekcie na projektore.

Organizátori seminára pripravili pre účastníkov hodnotné dni, nabité prácou, prednáškami, diskusiami. Na valnom zhromaždení prebehla voľba nového výboru – predsedníčka Networku Tereza Kolková odchádza do Rádia Vatican, Don Rasťo Hamráček sa bude venovať predovšetkým pastorácii mládeže a šéfredaktorstvu časopisu AHA, Tomáš Hupka bude pokračovať v ďalšom štúdiu. Počas troch dní boli slúžené sv. omše pre účastníkov, na ktorých sa zúčastnil i dekan fakulty doc. PhDr. Imrich Vaško CSc., ktorý nás navštevoval po celý čas.

Seminár bol ukončený ďakovnou sv. omšou, pri ktorej sa v prosbách nezabudlo ani na tých, ktorí sa nemohli zúčastniť. A. G.

Kto bol Andrej Truchlý - Sytniansky?

Národovec, literát, prekladateľ, botanik. Takto charakterizujú encyklopedické heslá Andreja Truchlého – Sytnianskeho (1841-1916). Azda len málokto vie, že i ulica v Prievidzi nesúca jeho meno nie je otázkou náhody. Výročia jeho narodenia a smrti, ktoré pripadajú na október a november, sú vzácnou príležitosťou priblížiť aspoň krátko jeho osobnosť.

Rodák z dnešného Svätého Antona pri Banskej Štiavnici upútal pozornosť svojho okolia ešte ako študent gymnázia. Naše územie prežívalo roky ťažkej maďarizácie a Andrej Truchlý, syn slovenských rodičov a zanietený pre lásku k rodnej hrude, neúnavne pobádal svojich spolužiakov, aby sa ani pred profesorami nehanbili za svoju materinskú reč. Jeho odvaha sa prejavila i počas štúdií v banskobystrickom kňazskom seminári, kde mladý bohoslovec aktívne prispieval do mládežníckych časopisov vlastenckými básňami.

Po kňazskej vysviacke (1867) sa jeho najvýznamnejším kaplánskym miestom stala na šesť rokov Prievidza. Boli to roky mimoriadne plodné: v prvom rade z literárneho hľadiska. Truchlý sa stal vydavateľom a šéfredaktorom ORLA, kde publikoval diela Štúrovcov, pri-

čom zároveň odmietal nastupujúcu generáciu spisovateľov zhromaždených okolo P. O. Hviezdoslava. I ako kňaz nezabúdal hľadiť na zverený ľud, na jeho ťažkosti, a preto v roku 1872 spolu s M. Mudroňom a F. V. Sasinkom zakladá „Prvú prievidzskú sporiteľňu“. Všetky tieto jeho aktivity sa stali trňom v oku nového, promaďarského banskobystrického biskupa A. Ipolyiho – Stummera, ktorý mu literárnu činnosť zakázal a z Prievidze ho preložil.

Dostal sa do azda najhoršej farnosti diecézy, do Bacúrova. A hoci jeho vznešený duch bol pod ťarchou udalostí veľmi ubitý, Andrej Truchlý opäť dokázal nájsť Boha, tentoraz v krásnej slovenskej prírode, kde spolu so svojim bratom Štefanom objavoval nové druhy ruží, machov a lišajníkov. Svedectvom jeho zanietenej botanickej činnosti je zachovaná listová korešpondencia s dlhoročným priateľom, rovesníkom Andrejom Kmeťom.

Posledné roky svojho života prežil Sytniansky ako farár v Sáse pri Zvolene.. Z tohto obdobia pochádzajú jeho posledné literárne diela – životopisy svätých. Smrť ho zastihla dva roky pred vznikom Československej republiky. No i jeho plodný život prispel k dlho očakávanému prvému ovociu: banskobystrická katedra dostala slovenského biskupa Mariána Blahu a doba útlaku nášho národa pomínila.

Osudy tohto kňaza a národovca podrobne približuje publikácia *Andrej Truchlý – Sytniansky, veľký človek nášho ľudu*, ktorú pri príležitosti výročia jeho narodenia a smrti vydá koncom októbra Miestny odbor Matice slovenskej v Prievidzi.

Mgr. Marcel Puvák

Obr: Petera: Géniové cirkve a vlasti – z poznámok

Šieste a deviate prikázanie

V knihách Ex 20,14 a Dt 5,18 čítame jednoduchý prikaz: „**Nezoslmiň!**“ Toto isté čítame v Katechizme: „Nezoslmiň!“ V Matúšovom evanjeliu čítame bližšie vysvetlenie: "Počuli ste, že bolo povedané: Nezoslmiň! Ale ja vám hovorím: „Každý, kto sa díva na ženu so žiadostivosťou, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci“ (Mt 5,27-28).

I. Ako muža a ženu ich stvoril...

Boh, aby boli jeho obrazom... ako muž a žena (Gn 1,27) a dal im prikaz... plodte a množte sa (Gn 1,28); v deň, kedy Boh stvoril človeka, kedy ich urobil na podobu svoju, t.j. Božiu. Ako muža a ženu ich stvoril, požehnal im a v deň, kedy ich stvoril, dal im meno Adam, t.j. človek (Gn 5,1-2). Keď tvoril Boh človeka podľa svojho obrazu..., vložil do ľudskej prirodzenosti taktiež mužské a ženské povolanie a zároveň aj schopnosť a zodpovednosť k láske a spoločenstvu.

Pohlavnosť ovplyvňuje všetky stránky ľudskosti, ľudskej osoby v jednote jeho tela a duše. Týka sa to zvlášť citov, schopnosti milovať a plodiť a všeobecnejšie spôsobiť návaznosť vzťahov spoločenstva s druhými.

Telesné, mravné a duchovné odlišenie a vzájomné doplňovanie je zamerané na dobro manželstva a na rozvoj rodinného života. Harmónia dvojice a spoločnosti sčasti závisí na spôsobe, akým sa medzi pohlaviami prežíva vzájomné doplňovanie, potreba vzájomnej pomoci a osobného Boha. Spojenie muža a ženy v manželstve je jeden spôsob, ako v tele napodobní veľkodušnosť a plodnosť Stvoriteľa.

II. Povolanie k čistote

Čistota vyjadruje vydarenú integráciu pohlavnosti v človeku a tým aj vnútornú

jednotu človeka v jeho duchovnej existencii. Pohlavnosť, prostredníctvom ktorej sa prejavuje príslušnosť človeka k hmotnému a biologickému svetu, sa stáva osobnou a skutočne ľudskou, keď je zapojená do vzťahu osoby k osobe, vo vzájomnom, úplnom a časove neobmedzenom sebadarovaní muža žene a naopak. Čnosť čistoty teda obsahuje neporušenosť osoby a celistvosť daru.

INTEGRITA OSOBY

Čistota vyžaduje, aby sa človek naučil **ovládať**; to je škola ľudskej slobody. Alternatíva je jasná: Buď človek dokáže svojim vášňam rozkazať a dosiahne pokoj alebo sa nimi dá zotročiť a stane sa nešťastným. Dôstojnosť človeka vyžaduje, aby jednal podľa vedomej a slobodnej voľby, to znamená hýbaný a podnecovaný z vnútra osobným presvedčením, a nie zo slepeho vnútorného popudu alebo z vonkajšieho donútenia. Tejto dôstojnos-

ti človek dosahuje tým, že sa oslobodzuje z každého zajatia vášní, smeruje k svojmu cieľu slobodnou vôľou a voľbou dobra a účinne a s vynaliezavou príčinnivosťou si obstaráva vhodné prostriedky.

Čnosť čistoty úzko súvisí so základnou čnosťou miernosti, ktorá smeruje k tomu, aby rozum ovládal vášne a chůťky ľudskej zmyslovosti. Sebaovládanie je dlhodobé dielo. Predpokladá úsilie začínať vždy znovu v každej dobe života. Čistota predstavuje vrcholne osobnú úlohu, zahŕňa taktiež kultúrne úsilie, pretože pokrok ľudskej osoby a rozvoj spoločnosti na sebe vzájomne závisí. Čistota je mravná čnosť. Je taktiež Božím darom, milosťou, ovocím Ducha. Sv. Duch dáva možnosť napodobňovať Kristovu čistotu tomu, kto bol znovuzrodený z krstnej vody.

BEZVÝHRADNÉ SEBADAROVANIE

Čistota sa zvlášť prejavuje v priateľstve k bližnému. Priateľstvo je veľké dobro pre všetkých, nech je pestované medzi osobami rovnakého alebo rozdielneho pohlavia. Vedie k duchovnému spoločenstvu.

RÔZNE SPÔSOBY ČISTOTY

Každý človek je povolaný k čistote - kresťan sa oblieka v Krista. Čistotou sa musia vyznačovať osoby podľa svojich rozličných životných stavov: panenstvo, celibát.

Ženatí alebo vydané osoby sú povolané žiť **manželskou čistotou**; celibátnici sú povolaní zachovávať **čistotu v zdržanlivosti**. To platí aj o slobodných.

Snúbenci sú povolaní žiť čisto v zdržanlivosti. Na túto skúšobnú dobu majú pozerat' ako na čas, kedy sa majú učiť vzájomnej úcte, cvičiť sa vo vernosti a nádeji, že potom príjmu jeden druhého od Boha. Prejavy nežnosti, vlastné manželskej láske, ponechajú si na dobu manželstva. Vzájomne si budú pomáhať rásť v čistote.

PORUŠOVANIE ČISTOTY

1. Chlipnosť: je nezriadená túžba alebo bezuzdné vyžívanie sa v zmyselnej rozkoši. Pohlavná rozkoš je mravne zlá, keď sa vyhľadáva pre ňu samotnú, mimo jej zamerania na plodenie a na životné spojenie.

2. Sebaukájanie je vedomé dráždenie pohlavných orgánov s cieľom prežívať pohlavnú rozkoš. Učiteľský úrad Cirkvi v línii stálej tradície vždy tvrdil, že sebaukájanie je skutok vnútorne a ťažko nezriadený. Vedomé užívanie pohlavných schopností z akýchkoľvek dôvodov mimo normálneho manželského vzťahu podstatne odporuje ich cieľu. Vyhľadáva sa v nich pohlavná rozkoš mimo požadovaný poriadok. Pri klasifikácii je potrebné brať do úvahy vekovú zrelosť penitenta.

3. Smilstvo: je to telesné spojenie slo-

bodného muža so slobodnou ženou, ktorí neuzavreli manželstvo.

4. Pornografia: spočíva v tom, že sa skutočne alebo predstierané pohlavné úkony odcudzujú intimite partnerov, aby sa zámerne ukazovali tretím osobám. Pornografia uráža čistotu.

5. Prostitúcia uráža dôstojnosť osoby, ktorá sa predáva, pretože sa znižuje na pohlavnú rozkoš, pre ktorú je využívaná. Ten, kto platí, ťažko hreší. Prostitúcia je metla spoločnosti.

6. Znásilnenie je násilné vniknutie do pohlavnej intimity nejakej osoby. Je potupením spravodlivosti a lásky. Znásilnenie hrubo porušuje právo každého človeka na úctu, na slobodu, na telesnú a mravnú neporušenosť. Spôsobuje ťažkú škodu.

ČISTOTA A HOMOSEXUALITA

Homosexualita označuje vzťahy medzi mužmi alebo medzi ženami, ktorí pociťujú pohlavnú príťažlivosť. Môže byť vypestovaná a môže byť aj vrodená. Sv. písmo homosexuálne vzťahy označuje ako veľkú mravnú spúšť. Odporujú prirodzenému zákonu. Odlučujú pohlavný úkon od predávania života. Nie sú plodom opravdivého citového a pohlavného dopĺňania sa. V žiadnom prípade nemôžu byť schvaľované. Cirkev doporučuje modliť sa za týchto ľudí a nediskriminovať ich. Homosexuálne osoby sú povolané k čistote, skrze čnosť sebaovládania sa vychovávajú k vnútornej slobode za podpory modlitby priateľov a príbuzných.

III. Manželská láska

V manželstve sa stáva telesná intimita manželov znamením a zárukou duchovného spoločenstva. Manželský zväzok je sviatostný. Z manželskej lásky muža a ženy taktiež vyplývajú dve požiadavky: vernosť a plodnosť.

MANŽELSKÁ VERNOSŤ

Manželstvo je dôverné spoločenstvo života a manželskej lásky, ktoré Stvoriteľ vybavil vlastnými zákonmi, ktoré sa realizujú manželskou zmluvou alebo neodvolateľným osobným súhlasom. Manželia sa sebe navzájom dávajú definitívne a úplne! Nie sú už dvaja, ale jedno telo. Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje (Mk 10,9!)

MANŽELSKÁ PLODNOSŤ

Je dar a cieľ manželstva, lebo manželská láska svojou prirodzenosťou smeruje k tomu, aby bola plodná.

DAR DIETĀŤA

Písmo sv. vidí v početných rodinách znamenie Božieho požehnania a veľkodušnosti rodičov.

Dieťa nie je niečím, čo sa rodičom javí ako dlh, ale je to dar. Dieťa nemôže byť považované za predmet, alebo majetok.

PORUŠOVANIE DÔSTOJNOSTI MANŽELSTVA

(hlavne deviate prikázanie)

1. Cudzoložstvo - označuje manželskú nevernosť. Nový zákon a šieste i deviate prikázanie cudzoložstvo úplne zakazujú. Proroci ho pranierujú ako ťažkú hriechnosť a úplne ho zakazujú. Proroci vidia v ňom modloslužbu.

2. Rozvod - podľa Krista je manželstvo nerozlučiteľné. Odluka manželov pri trvaní manželského zväzku môže byť v istých prípadoch oprávnená, ako stanovuje kanon. právo. Rozvod je ťažké previnenie proti prirodzenému zákonu.

3. Krvismilstvo - spočíva v intímnych vzťahoch medzi rodinnými príslušníkmi alebo príbuznými v takom stupni, ktorý je medzi nimi prekážkou manželstva. Krvismilstva sa dopúšťa aj ten, kto zneužíva dospelé deti alebo dospievajúcich, ktorí sú mu zverení do ochrany.

Zdroj: www.knazi.sk

Stojí vysoká, divá Poľana... O prírode, v prírode ľubietovských hôr

Hneď, po návrate autobusu s deťmi zo školy v prírode sme si „odchytili“ niektoré z detí Piaristickej spojenej školy F. Hanáka. Tiež sme navštívili p. učiteľky a pátra, ktorí sa so žiakmi zúčastnili týždenného pobytu v ľubietovských horách.

P. učiteľka Jamrišková, aký je váš dojem zo školy v prírode s deťmi?

Cieľom bol pobyt v prírode. Skutočne sme sa učili o prírode v prírode. Cez školský rok sa deťom neujde byť toľko na čerstvom horskom vzduchu. Niektorým sa vôbec nedá ísť von, keď chodia do školy. Táto škola v prírode bola mojou prvou. Úžasné počasie, dobré ubytovanie, mám pocit, že aj deti boli spokojné. Zmokli sme iba raz.

Aké bolo špecifikum tohto pobytu?

Bola to príroda, takú tu nemáme! Sú tam zmiešané lesy, turistika je tam mierna, úplne prispôbená deťom. Dá sa ísť dlho a dieťa sa neunaví. Boli sme v lone prírody, zžití s ňou, bez civilizácie. Deti som predtým poznala len ako učiteľka triedy. A tam sme ich mohli spoznať, ako mamy svoje deti. Naš vzťah sa tam prehĺbil aj v tomto zmysle. Hneď v prvý deň sme šli do neznáma. Našli sme napr. kostru srnky, lúku plnú muchotrávok. Deťom sa vysvetlili veci prakticky, ktoré ovládajú v škole iba teoreticky, napr. určovanie severu. V strede lúky bola lipa, ktorá sa stala našim symbolom. Už prvý deň bol obrovským zážitkom. Deti zbierali minerály a mysleli si, že sú to vzácne kamene. Pri milej besede a opekačke s pánom horárom sme sa dozvedeli, že sú to len kamene zo sklární. Tiež sme sa vybrali na vrch Hrb, no na vrchol sme sa nedostali kvôli dažďu. Pán Boh sa postaral, že nikto nemal ani chorobu, či traumy. Ani sme netušili, že naša p. zástupkyňa tam má prameň, ktorý sa volá Linhartovka. Absolvovali sme celodenný výlet do Bystrianskej jaskyne. Viezli sme sa Čiernohronskou železničkou, ktorá nás dopravila do lesníckeho skanzenu vo Vydrove. Páter Stanislav bol náš duchovný a kamarát. Zoznamoval sa s deťmi tejto vekovej skupiny i s nami učiteľkami. Prejavilo sa to na karnevale, kde sme boli my, učiteľky a páter ako obria rodina. Páter bol synček Gul'ko, p. učiteľka Mačuhová dcérka Bambuľka, ja som bola mama Vačica, p. učiteľka Schutová starý otec Gejza a p. vychovávateľka Chovancová otec Hromotík. Vyústenie celotýždňového snaženia bolo, že sme sa stali jednou veľkou rodinou. Tak sme to cítili spoločne s deťmi. Keďže naši žiaci sú vedení v Božom duchu, pri večernej sv. omši a pri modlitbe, zamierili mysl'ou tam, kde patria, k Tomu, ktorý je nad každým naším snažením.

P. učiteľka Mačuhová

Bolo to úžasné. Deti boli fantastické, vynaliezavé, ako aj páter Stanislav. Veď je našou duchovnou silou. Pre všetkých bol super. V modlitbách i pri sv. omši sme pamätali na svojich blízkych, ktorých sme nechali doma, na vedenie školy, kolegov i pátrov, na rodičov. Všade okolo nás bol Stvoriteľ tej krásnej prírody, za čo sme mu denne ďakovali. Sem tam boli slzičky, tak sme deti pomojkali na kolienkach, skrátka - ako mamy.

Motto nočného pochodu bolo:

„Ak pôjdem tmavou dolinou, nebudem sa báť, lebo Ty si so mnou.“

p. učiteľka Schutová

Mňa zaujal nočný pochod. Niektoré deti boli voči slabším zhovievavé, napr. keď si spolužiak uvedomil, že má byť posledný a nie je posledný; tiež, keď pustili dievčatko dopredu, ako ochrancovia. Boli ohľaduplní voči sebe, pomáhali si navzájom. Keď niečo potrebovali, tak si to bez slov poskytli, a keď niekto niečo zabudol, deti to zobrali a odniesli. Vedeli, že nemajú pri sebe rodičov a zrazu boli na seba odkázaní. Boli aj drobné úrazy, ale deti viac plakali nad roztrhanými nohavicami, než nad úrazom. Vždy sme vzývali všetkých nebeských ochrancov na pomoc.

p. vychovávateľka Chovancová

Užitočná hra bola na anjelskú poštu.

V jeden deň, keď sme sa viezli Čiernohronskou železničkou, vlak prudko zastal a spod vlaku vyliezalo dieťa aj s bicyklom. Bolo vo veku našich detí. Ešteže vlak zabrzdil, mohla sa stať veľká tragédia. Naše deti si to spájali s hrou na anjelskú poštu, že sa nič nestalo práve preto, lebo sa s nami viezlo skutočne toľko anjelov a ochrancov.

Bolo pekné, ako si páter Stanislav našiel cestu k deťom. Športoval s deťmi, hral futbal, basketbal. Vo chvíľach hier a pobytu mal možnosť nielen on, ale všetci sme sa stávali deťmi. Chcem ešte pripomenúť, že žiaci v prosbách veľmi prosili aj za pátra Jána i za ostatných pátrov piaristov a za celú školu.

Ako bolo, čo „naj“ bolo? Povedali deti:

Danka: Bolo dobre. Najviac sa mi páčili svetelné majáky pri nočnom pochode. Aj sme sa učili, aj sme sa modlili ruženček, čomu som bola rada, lebo som v ruži. Ani mi nebolo smutno, lebo tam bol s nami Ježiško.

Janko: Boli tam strašidlá, kostra, víla Dobromila, trpaslík, aj ježibabica Mačužica.

Samko: Výlet na Hrb. Príroda, hrali sme basketbal.

Tomáš: Všetko bolo dobré.

Najlepšie boli túry a sv. omše. Mohli sme pri nich miništrovať aj čítať.

Erika: Nočný pochod a každý deň som mohla prijímať Pána Ježiša pri sv. omši.

Paťka: Bystrianska jaskyňa, rôzne odtlačky v nej, netopiere a kvaple.

Jakub: Pekné sv. omše v spoločenskej sále, mohli sme ísť aj na sv. spoveď. Páčil sa mi príhovor pátra. Urobili sme si vlastný kríž z prírodnín, ktoré sme našli.

Zuzka: Páter Stanislav nám rozprával krásne príbehy, my sme pozorne počúvali a veľa sme sa z nich naučili ako žiť v spoločenstve s Ježišom.

Daniela: Pani učiteľky aj vychovávateľky boli ku nám dobré a milé.

Bronislava: Mali sme aj Hodinu pravdy.

Páter Stanislav, sa s nami tiež podelil:

Priebeh školy v prírode by mali zhodnotiť v prvom rade deti. Z duchovných aktivít pripomeniem, že sv. omše som slúžil skoro každý večer. Deti sa s radosťou a aktívne zúčastňovali liturgie. V prosbách prosili o to, čo ich osobne trápilo. Približne polovi-

ca z nich pristúpila k sv. spovedi a pravidelne prijímala Eucharistiu. Správca chaty sa vyjadril: veľkou výhodou piaristickej školy je, že deti prichádzajú do školy v prírode spolu s kňazom. Je skutočným obohatením, keď sa sv. omša slúži priamo na chate. Deti nemusia dochádzať do dediny, a takto sa naplňa kalazanská charizma, že kňaz je medzi deťmi aj pri ďalších športových, turistických a kultúrnych aktivitách. Pán chatár pripomenul, že takúto výhodu deti z iných cirkevných škôl nemali. Vďaka Bohu, naša piaristická komunita má možnosť vyslať kňaza na pobyty so žiakmi mimo školy. Chceme vyjadriť poďakovanie aj p. učiteľkám a p. vychovávateľke, ktoré mali dobre pripravený program. Vďaka ich starostlivosti a predovšetkým starostlivosti zhora, si deti určite odniesli veľa hodnotných zážitkov.

Prpravili: Anka Gálová a Peter Šimkovič

Charita sv. Vincenta, n. o. v Prievidzi v spolupráci s Kultúrnym a spoločenským strediskom v Prievidzi

dovoľujú si vás pozvať na

benefičný koncert

pri príležitosti 15. výročia znovuobnovenia charity v Prievidzi.

Uskutoční sa dňa 14. októbra 2006 o 18,00 hod v Dome kultúry v Prievidzi.

V rámci koncertu vystúpia známe gospelové (worship) kapely **Timothy (SK)** a **Heaven's Shore (GB)**.

Vstupenky na koncert v hodnote 150,- Sk si môžete zakúpiť v Dome kultúry alebo priamo v Charite sv. Vincenta v Prievidzi na Sládkovičovej ul. č. 5 v prac. dňoch do 16,00 hod.

Našu činnosť môžete podporiť aj finančným príspevkom počas benefičného koncertu, alebo jeho zaslaním na náš bankový účet: 2626541879/1100 v Tatrabanke. Prispějete tak na nevyhnutnú rekonštrukciu vykurovacieho systému v našom zariadení.

Misijná nedeľa 2006

Pri príležitosti tohtoročnej misijnej nedele prijal pozvanie Klubu priateľov misií a našej farnosti **páter Pavol Kobliha SVD**, rodák z Chynorian.

Páter Pavol pôsobil na misiách v Keni a aj prostredníctvom nášho Klubu priateľov misií ste mnohí pred časom finančne aj materiálne podporili jeho službu v misiách a miestnu misijnú stanicu. Zaujímavé rozprávanie o jeho misijnom pôsobení v ďalekej Afrike, spojené s videoprojekciou si môžete vypočuť v predvečer misijnej nedele – **v sobotu, dňa 21. októbra 2006 počas sv. omši o 16,30 a 18,00 hod a tiež v prestávke medzi nimi.**

Ste srdečne vítaní!

Podporovatelia a priaznivci misií sa stretávajú pravidelne každý prvý pondelok v mesiaci o 18,00 hod v Centre pre rodinu na Nám. Slobody 21.

Za Klub priateľov misií v Prievidzi vás pozýva Angelika Pažická.

Ved' nás, Mária

Sú často dni, keď v ovzduší cítiť akési napätie a chaos. Na ulici, v obchode i v ľud'och.

Krivkajúc došla k lavičke, sadla si a nahlas premýšľala: „Pane môj, ty dávaš nášmu životu zmysel a nevieme to akosi prijímať.“ Zašla do kostolíka pre pokoj. Našla ho pri sv. omši. No ľudia sa po omši ponáhľali domov, či nevedno kam. V ten deň sa nenašiel nikto, kto by sa pri nej pristavil a možno nejako vysvetlil, čo sa to vlastne deje. Pomaly došla k prechodu, keď sa zrazu spoza zákruť vyrútilo auto a rovno si to šinulo na prechádzajúceho pána po priechode. Pribrzdilo, chodec zdvihol päst' a hrozivo skríkol na mladého vodiča. (Zrejme ho poznal.) „No, počkaj, ty somár! Však idú voľby! Konečne komunálne! Uvidíš!“ Zamrazilo ju. Ach, koľko blenu nosí človek v sebe. Jeden zavrhuje druhého, druhý tretieho, a ďalší rezignuje. Zmocňuje sa nás nenávisť, závisť, bezmocnosť. Incident ňou poriadne otriasol a vrátila sa pomalým krokom do kostola. Pomocou palice sa poskladala na boľavé kolená k Lurdskej Panne Márii. „Svätá Mária.“ Šeptala so zopnutými rukami. „Ty do všetkého vidíš, všetko vieš a poznáš najlepšie. Tebe dávam i to, čo som teraz videla, čo počujem, a vnímam medzi ľudmi. Prosím, odober chaos našich srdc. Vezmi si nás do svojich dlaní. Pozri, kam siaha naša pýcha, ved' to je: „kto z koho“. Div, že sa obaja nepobili. Ja politike nerozumiem a práve preto ti ju zverujem. Len viem, každý brat i sestra si bude raz hore, za svoje počínanie zodpovedať, aj za tie voľby.“ No nedalo jej to. Zauvažovala a spomenula si, že keď ju raz dovezli na stretnutie s Rodinou

Nepoškrvnenej a rozprávala sa so sestrou Bernadetou Pánčiovou, tá jej s úsmevom povedala: „Všetko, ale ozaj všetko, dobré i zlé, zver Panne Márii. Šír tieto slová dôvery v Matku Božiu medzi ľudmi.“ Ale ako? Popremýšľala. Ved' čoskoro ju odvezú do nemocnice a na liečebný pobyt. „Ideme na to, Svätá Mamma?“ Pousmiala sa a radosťou jej poskočilo srdce. Zakrátko, po telefonátoch so satmárkami, sestrami sv. Vincenta de Paul, tešiteľkami BSJ, anglickými pannami, sestrou Najsvätejšej Eucharistie a so saleziánmi sa jej nakopilo dosť apoštolského materiálu. Tešiteľská rodina sa postarala o to, aby sa balíky časopisov „Máriinej“ lásky, medailičiek a ruženčekov dostali včas do Tatier a Sliacha. Tam bolo ochotných rúk nadoštač. Miesto kadejakých bulvárův sa ľudia začítavali do časopisov Rodiny Nepoškrvnenej, do lásky Trojjediného Boha – cez svedectvá chorých a trpiacich. Nezostal ani jeden výtlačok. A bolo ich ozaj dosť. Časopisy sa rozдали medzi pacientův, sestričky i lekárov a rozposlali poštou i cez českých pacientův od Prahy cez Zlín, Kroměříž, Ostravu, Prešov až po Košice. Ochotných rúk k pomoci, bolo naozaj dosť. Laický apoštolát snád' prinesie svoje ovocie.

My sme Mamka zasiali, prosíme ťa, konaj, vyprosuj u svojho Syna. Ved' vieš, akí sme. Požehnaj a vezmi si pod svoju ochranu aj tie komunálne voľby, Ty, Matka naša Sedembolestná, patrónka Slovenska! Sestra Bernadeta, tvoja Veľvyslankyňa, so svojou viac než polmiliónovou ružencovou armádou ťa v modlitbách tiež o to prosí!

Vďaka Ti, Mária. Pripojme sa aj my.

A.G.V.

LITURGICKÉ OKIENKO

1. október – 26. nedeľa cez rok

Č1 - Prečo sa hneváš na mňa? Kiežby všetok Pánov ľud pozostával z prorokov!
Nm 11, 25-29

R - Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce. Ž 19, 8-14

Č2 - A vy, boháči, plačte a kvíľte nad biedami, ktoré prichádzajú na vás! Jak 5, 1-6

Ev - Ján povedal: „Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Ježiš vravel: „Nebráňte mu! Lebo nik kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Ved' kto nie je proti nám, je za nás. Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.“

Mk 9, 38-43.45

8. október – 27. nedeľa cez rok

Č1 - Toto je teraz kosť z mojich kostí a mäso z môjho mäsa, preto sa bude volať mužena.
Gn 2, 18-24

R - Nech nás žehná Pán po všetky dni nášho života. Ž 128, 1-6

Č2 - Lebo aj ten, čo posväcuje. aj tí, čo sú posväcovaní, všetci pochádzajú z jedného.
Hebr 2, 9-11

Ev - Farizeji ho pokúšali. Pýtali sa ho, či smie muž prepustiť manželku. Vraveli, že :“Mojžiš dovolil napísať priepustný list a prepustiť. „Ježiš povedal:“ Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie. Ale Boh ich stvoril od počiatku stvorenia ako muža a ženu... Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, dopúšťa sa voči nej cudzoložstva. Taktiež povedal: „Nechajte deti prichádzať ku mne! Nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo.“ Mk 10, 2-16

15. október – 28. nedeľa cez rok

Č1 - Prosil som a vošiel duch múdrosti do mňa... Múd 7, 7-11

R - Obdaruj nás, Pane, múdrosťou srdca. Ž 90, 12-17

Č2 - Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč...
Hebr 4, 12-13

Ev - Ježiš povedal učeníkom: „Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú majetky... Ľahšie je ťave prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ Oni sa čudovali a hovorili si: „Kto potom môže byť spasený?“ Ježiš povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie. Lebo Bohu je všetko možné.“
Mk 10, 17-30

22. október – 29. nedeľa cez rok

Č1 - Po útrapách sa jeho duša nahľadá dosýta. Iz 53, 10-11

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, nech je nad nami, ako dúfame v teba.
Ž 33, 4,5,18-22

Č2 - Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo.
Hebr 4,14-16

Ev - „Kalich, ktorý pijem ja, budete piť, aj krstom, ktorým som krstený ja, budete pokrstení. Ale dať niekomu sedieť po mojej pravici lebo ľavici nepatrí mne. To dostanú tí, ktorým je to pripravené.“ A Jakubovi a Jánovi povedal:“ A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn

človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život, ako výkupné za mnohých.“

Mk 10, 35-45

29. október – 30. nedeľa cez rok

Č1 - Pán vyslobodil svoj ľud, zvyšky Izraela...

Jer 31, 7-9

R - Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť. Ž 126, 1-6

Č2 - Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho... Hebr 5, 1-6

Ev - „Syn Dávidov, zmiluj sa nadó mnou!“... Ježiš ho kázal zavolať. On odhodil plášť, vyskočil a išiel k Ježišovi. „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu odpovedal: „Rabboni, aby som videl!“ A Ježiš mu povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl šiel za ním po ceste.

Mk 10, 46-52

Spracovala A. Karaková

Oznamujeme všetkým deviatkom ZŠ v našej farnosti,

že zvyčajne tretiu alebo štvrtú sobotu v mesiaci bude blízka príprava k birmovke vo farskom kostole vždy o 10.00. Prvé stretnutie bolo dnes až 30. 09. Najbližšie stretnutie bude podľa plánu tretiu sobotu v októbri - teda 21. 10. 2006 o 10.00. Predbežný plán ďalších stretnutí: 25. 11., 16. 12. v roku 2006. A v roku 2007: 20. 01., 17. 02., 17. 03., 14. 04., 19. 05. a 16. 06. Z každého stretnutia dostanete na kartičku osobitnú pečiatku. Ak na niektoré stretnutie z vážnych dôvodov niekto nebude môcť prísť, stačí písomné ospravedlnenie rodiča. Na konci sa nebude písať žiaden test. Kto bude mať dosť pečiatok automaticky bude zaradený do bezprostrednej prípravy na birmovku v septembri 2007.

Mons. Ján Bednár, dekan

Kam sa oplatí kliknúť

V tejto rubrike by som vás rád upozornil na webstránky, ktoré sa naozaj oplatí navštíviť.

Prvá stránka na ktorú sa pozrieme je www.tukan.sk

Je to kresťanský portál pre mladých, ako má uvedené priamo na prvej stránke. Sú tam mnohé zaujímavé články, medzi ktorými si určite nájdete niečo pre seba. Ak máte radi poéziu, určite sa vám bude páčiť množstvo básní. Tak isto ak sa chcete zasmiať, je tu niekoľko pekných vtipov.

Veľké plus tejto stránky je fórum, kde sa môžete dozvedieť aký majú ostatní názor na tému ktorú vy zadáte, alebo sa môžete zapojiť do diskusii, ktoré vás zaujímajú. A tak isto je tu aj vynikajúci chat, na ktorom sa stretáva veľa super ľudí. Okrem tohto všetkého sa tu môžete dozvedieť aj veľa zaujímavých novinek ako: Brian Littrell, člen americkej skupiny Backstreet Boys, vydal svoj debutový kresťanský album s názvom Welcome Home.

Myslím si, že čas strávený na týchto stránkach, môže človeka len obohatiť.

Greenhorn

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 8. 2006 DO 25. 9. 2006

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Ema Vidová
Michal Macho
Júlia Dluhošová
Jakub Mihalik
Nina Sekrenešová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ing. Igor Bujalka a Ing. Monika Mederová
Marek Petráš a Ing. Petra Murárová
Jozef Kotrík a Silvia Čertíková
JUDr. Pavol Bielik a Nadežda Stručková
Roman Bitara a Elena Zajacová
JUDr. Marián Ťažír a Mgr. Janka Štajnochová
Peter Rybár a Monika Stachová
Artur Chovan a Jana Poliaková
Adrián Mikuš a Ing. Darina Ivančíková
Mgr. Jozef Koleják a Mgr. Veronika Bubnášová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Ing. Jozef Papranec, 84r.
Vladimír Vavro, 68r.
Jarmila Kropanová, 52r.
Anna Celláryová, 83r.
Helena Žilinská, 72r.
Mária Tomášiková, 92r.

Zdena Mokrú, 39r.
Ľudovít Laššák, 61r.
Lýdia Blázyová, 51r.
Milan Kratka, 64r.
Magdaléna Anderlová, 81r.

Foto: titulná strana: svätá omša počas Konferencie pre rodinu v Ružomberku, str. 10 - M. Melicherčíková, str. 4 - 6 archív rod. Škodovej, str. 7 - A. Gálová, str. 9 - P. Melicherčík, str. 19,20 - archív skautiek

BARTOLOMEJ časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci,

M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Pod'akovanie skautiek Pánu Bohu

Pane, vďaka Ti za toto leto...

Za všetkých, ktorých sme počas tých dvoch týždňov stretli, za tých, čo na nás s láskou mysleli. Za každú skautku, skauta, ktorí keď ostatní spali, ony/i strážili tábor. Za obetavé radkyne, chystajúce ráno o druhej jedlo na výpravu pre svoje vždy hladné zverenkyne. Vďaka aj za toho psa, ktorý nechal Malému dostatočný náskok... Keď sme ďalej nevládali kráčať, Ty si to videl. A my sme stopli autá a v nich dobrých ľudí... Keď sme liezli po skalách, namiesto búrky prišla dúha...

Pomáhaj nám, aby sme v našich skautských srdciach aj skutočne žili to, čo sme vtedy v noci v tábore slávnostne sľubovali...

Vďaka Ti ... za to všetko...

Účesy, účesy, ach tie účesy,

Zábava, radosť, skúšky, súťaže,
odmeny, výlety, spoločenstvo...

Ani nemukla...

Najlahodnejší nápoj - španodolinská kofola

Skautské gastronomické špeciality

1. oddiel skautiek Poniklec v Prievidzi

Jednoducho Poniklec

Štyri gebuľky od každej družinky

Aha, skratka

Kedyž na níz vrátiš?